

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1999

Vyhlásené: 03.12.1999

Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

318

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 17. decembra 1997 bol v Paríži podpísaný Dohovor o boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 160 z 11. februára 1999 a predseda vlády Slovenskej republiky poverený výkonom niektorých právomocí prezidenta Slovenskej republiky ho ratifikoval 14. apríla 1999. Ratifikačná listina bola uložená v Paríži 24. septembra 1999.

Dohovor nadobudol platnosť pre Slovenskú republiku 23. novembra 1999 na základe článku 15 ods. 1.

DOHOVOR

**o boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov
v medzinárodných obchodných transakciách**

prijatý negociačnou konferenciou 21. novembra 1997

Preambula

Strany,

berúc do úvahy, že podplácanie je jav rozšírený v medzinárodných podnikateľských operáciách vrátane obchodu a investícií, ktorý vyvoláva vážne morálne a politické obavy, podkopáva efektívne riadenie spoločnosti a ekonomický rozvoj a deformuje podmienky medzinárodnej hospodárskej súťaže,

berúc do úvahy, že všetky krajiny nesú zodpovednosť za boj s podplácaním v medzinárodných obchodných transakciách,

zohľadňujúc Revidované odporúčanie C(97)123/FINAL na boj s podplácaním v medzinárodných obchodných transakciách, ktoré prijala Rada Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) 23. mája 1997 a ktoré okrem iného požadovalo účinné opatrenia na odhaľovanie, prevenciu a boj s podplácaním zahraničných verejných činiteľov v súvislosti s medzinárodnými obchodnými transakciami, najmä takéto podplácanie účinným a koordinovaným spôsobom a v súlade s odsúhlasenými spoločnými zásadami stanovenými v tomto odporúčaní a s princípmi právomoci a ďalšími základnými právnymi princípmi každej krajiny urýchlene zaradiť medzi trestné činy,

vítajúc nedávny vývoj, ktorý posunul dopredu medzinárodné porozumenie a spoluprácu v boji s podplácaním verejných činiteľov vrátane akcií Organizácie Spojených národov, Svetovej banky, Medzinárodného menového fondu, Svetovej obchodnej organizácie, Organizácie amerických štátov, Rady Európy a Európskej únie,

vítajúc úsilie obchodných spoločností, podnikateľských organizácií, odborov, ako aj ďalších mimovládnych organizácií bojovať s podplácaním,

uvedomujúc si úlohu vlád pri prevencii vyžadovania úplatkov od jednotlivcov a podnikov v medzinárodných obchodných transakciách,

uvedomujúc si, že dosiahnutie pokroku v tejto oblasti si vyžaduje nielen úsilie na národnej úrovni, ale aj mnohostrannú spoluprácu, monitorovanie a následný mechanizmus,

uvedomujúc si, že dosiahnutie ekvivalencie medzi opatreniami, ktoré uskutočnia jednotlivé strany, je základným cieľom dohovoru, ktorý vyžaduje, aby sa dohovor ratifikoval bez derogácií majúcich dosah na túto ekvivalenciu,

dohodli sa takto:

Článok 1**Trestný čin podplácania zahraničného verejného činiteľa**

1. Každá strana prijme také opatrenia, ktoré sú potrebné na stanovenie, že je trestným činom podľa jej práva, ak ktokoľvek úmyselne ponúkne, sľúbi alebo poskytne nenáležitú peňažnú alebo inú výhodu, či už priamo, alebo cez sprostredkovateľov, zahraničnému verejnému činiteľovi, pre tohto činiteľa alebo pre tretiu stranu, aby tento činiteľ konal alebo sa zdržal konania v súvislosti s výkonom úradných povinností s cieľom získať alebo udržať obchodnú činnosť alebo inú neprimeranú výhodu pri realizácii medzinárodného obchodu.

2. Každá strana prijme akékoľvek opatrenia potrebné na stanovenie, že spolupáchateľstvo vrátane podnecovania, napomáhania a navádzania alebo schvaľovania podplácania zahraničného verejného činiteľa je trestným činom. Pokus o podplatenie zahraničného verejného činiteľa a príprava na podplatenie s cieľom podplatiť zahraničného verejného činiteľa sú trestnými činmi v takej istej miere ako pokus o podplatenie verejného činiteľa danej strany a príprava na podplatenie s cieľom podplatiť verejného činiteľa danej strany.
3. Činy uvedené v odsekoch 1 a 2 sa v ďalšom texte označujú za „podplácanie zahraničného verejného činiteľa“.
4. Na účely tohto dohovoru
 - a) „zahraničný verejný činiteľ“ znamená každú osobu, ktorá má legislatívnu, správnu alebo súdnu funkciu v cudzej krajine, či už na základe vymenovania, alebo voľby, každú osobu, ktorá vykonáva verejnú funkciu pre cudziu krajinu vrátane výkonu pre verejný orgán alebo verejný podnik, a každého činiteľa alebo zástupcu verejnej medzinárodnej organizácie,
 - b) „zahraničná krajina“ zahŕňa všetky úrovne a zložky vlády od celoštátnej po miestnu,
 - c) „konať alebo zdržať sa konania v súvislosti s výkonom úradných povinností“ zahŕňa akékoľvek využitie postavenia verejného činiteľa bez ohľadu na to, či patrí do kompetencií zverených tomuto činiteľovi, alebo nie.

Článok 2

Zodpovednosť právnických osôb

Každá strana prijme v súlade so svojimi právnymi princípmi také opatrenia, ktoré sú potrebné na stanovenie právnej zodpovednosti právnických osôb za podplácanie zahraničného verejného činiteľa.

Článok 3

Sankcie

1. Podplácanie zahraničného verejného činiteľa podlieha účinným, úmerným a odradzujúcim trestom za spáchanie trestného činu. Rozsah trestov má byť porovnateľný s tými, ktoré sú uplatniteľné na podplácanie vlastného verejného činiteľa strany, a v prípade fyzických osôb zahŕňa aj odňatie slobody postačujúce na možnosť účinnej vzájomnej právnej pomoci a vydania.
2. Ak podľa právneho systému strany nemožno na právnické osoby uplatniť trestnú zodpovednosť, strana zaručí, že na právnické osoby sa budú za podplácanie zahraničných verejných činiteľov uplatňovať účinné, úmerné a odradzujúce tresty z inej ako trestnoprávnej oblasti vrátane peňažných sankcií.
3. Každá strana prijme také opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie toho, že úplatok a príjmy z podplácania zahraničného verejného činiteľa alebo majetok, ktorého hodnota zodpovedá hodnote takýchto príjmov, podliehajú zaisteniu a konfiškácii alebo že sú uplatniteľné peňažné sankcie s porovnateľným účinkom.
4. Každá strana zväží použitie ďalších občianskoprávných alebo správnych sankcií na osobu, ktorá podlieha sankciám za podplácanie zahraničného verejného činiteľa.

Článok 4

Právomoc

1. Každá strana prijme také opatrenia, ktoré sú potrebné na založenie jej právomoci v súvislosti s podplácaním zahraničného verejného činiteľa, ak sa tento čin spácha celkom alebo čiastočne na jej území.
2. Každá strana, ktorá má právomoc trestne stíhať svojich štátnych príslušníkov za činy spáchané v zahraničí, prijme opatrenia potrebné na založenie jej právomoci urobiť tak podľa tých istých zásad aj pri podplácaní zahraničných verejných činiteľov.
3. Ak má v súvislosti s domnelým trestným činom opísaným v tomto dohovore právomoc viac strán, dotknuté strany budú viesť na požiadanie jednej z nich konzultácie s cieľom určiť najvhodnejšiu právomoc na trestné stíhanie.

4. Každá strana preskúma, či jej súčasné zásady právomoci v boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov sú účinné, a ak nie sú účinné, urobí nápravu.

Článok 5

Výkon

Vyšetrovanie a trestné stíhanie podplácania zahraničného verejného činiteľa podlieha uplatniteľným pravidlám a zásadám každej strany. Nesmú ich ovplyvňovať ohľady na národnoekonomické záujmy, potenciálny účinok na vzťahy k iným štátom alebo na totožnosť dotknutých fyzických osôb alebo právnických osôb.

Článok 6

Premlčacia lehota

Každá premlčacia lehota uplatniteľná na trestný čin podplácania zahraničného verejného činiteľa musí poskytnúť primerané časové obdobie na vyšetrovanie a trestné stíhanie tohto trestného činu.

Článok 7

Legalizácia príjmov z nezákonnej činnosti

Každá strana, ktorá stanovila, že podplácanie jej vlastných verejných činiteľov predstavuje východiskový trestný čin na účely uplatnenia jej legislatívy o legalizácii príjmov z nezákonnej činnosti, urobí to isté aj v súvislosti s podplácaním zahraničných verejných činiteľov bez ohľadu na to, kde k podplácaniu došlo.

Článok 8

Účtovníctvo

1. Na účinný boj s podplácaním zahraničných verejných činiteľov urobí každá strana také opatrenia v rámci svojich zákonov a predpisov o vedení účtovných kníh a výkazov, zverejňovaní finančných správ a účtovných a auditorských noriem, ktoré zakazujú zakladanie účtov mimo účtovných kníh, vedenie operácií mimo účtovných kníh alebo neprimerane identifikovaných transakcií, vykazovanie nejestvujúcich výdavkov, zapisovanie záväzkov s nesprávnou identifikáciou ich predmetu, ako aj používanie falošných dokumentov spoločnosťami, ktoré podliehajú týmto zákonom a predpisom, s cieľom podplatiť zahraničného verejného činiteľa alebo zatajiť takéto úplatkárstvo.
2. Každá strana zabezpečí účinné, úmerné a odradzujúce občianskoprávne, správne alebo trestnoprávne postihy za takéto opomenutie alebo falšovanie v súvislosti s knihami, výkazmi, účtami a finančnými správami takých spoločností.

Článok 9

Vzájomná právna pomoc

1. Každá strana v čo najväčšom rozsahu, ktorý umožňujú jej zákony, príslušné zmluvy a úpravy, poskytne druhej strane pohotovú a účinnú právnu pomoc na účely vyšetrovania a trestného konania, ktoré začala strana, týkajúcich sa činov patriacich do rámca tohto dohovoru, a konania mimo trestnoprávnej oblasti, ktoré začala strana proti právnickej osobe, patriaceho do rámca tohto dohovoru. Žiadaná strana musí bezodkladne oboznámiť žiadajúcu stranu so všetkými ďalšími informáciami alebo dokumentmi, ktoré sú potrebné na podloženie žiadosti o pomoc, a tam, kde sa to požaduje, o stave a výsledku žiadosti o pomoc.
2. Tam, kde strana podmieňuje vzájomnú právnu pomoc existenciou obojstrannej trestnosti, obojstranná trestnosť je daná, ak trestný čin, pre ktorý sa žiada o právnu pomoc, je v rámci tohto dohovoru.
3. Strana nesmie odmietnuť poskytnutie vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach v rámci tohto dohovoru z dôvodu bankového tajomstva.

Článok 10

Vydávanie

1. Podplácanie zahraničného verejného činiteľa sa chápe ako čin zahrnutý medzi činy podliehajúce vydávaniu podľa zákonov strán a zmlúv o vydávaní medzi nimi.
2. Ak strana, ktorá podmieňuje vydávanie existenciou zmluvy o vydávaní, dostane žiadosť o vydanie od strany, s ktorou nemá zmluvu o vydávaní, môže považovať tento dohovor za právny základ na vydanie v súvislosti s podplácaním zahraničného verejného činiteľa.
3. Každá strana urobí akékoľvek opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby mohla buď vydávať svojich štátnych príslušníkov, alebo trestne stíhať svojich štátnych príslušníkov za podplácanie zahraničného verejného činiteľa. Strana, ktorá odmietne žiadosť o vydanie osoby za podplácanie zahraničného verejného činiteľa len z toho dôvodu, že táto osoba je jej štátnym príslušníkom, postúpi prípad na účely trestného stíhania svojim kompetentným orgánom.
4. Vydávanie pre podplácanie zahraničného verejného činiteľa podlieha podmienkam stanoveným v domácich zákonoch a uplatniteľných zmluvách a úpravách každej strany. Tam, kde strana podmieňuje vydanie existenciou obojstrannej trestnosti, táto podmienka sa považuje za splnenú, ak čin, pre ktorý sa vydanie žiada, nachádza sa v článku 1 tohto dohovoru.

Článok 11

Zodpovedné orgány

Na účely článku 4 ods. 3 o konzultáciách, článku 9 o vzájomnej právnej pomoci a článku 10 o vydávaní každá strana oznámi generálnemu tajomníkovi OECD orgán alebo orgány zodpovedné za vyhotovovanie a prijímanie žiadostí, ktoré budú slúžiť ako komunikačný kanál v týchto veciach pre stranu bez toho, aby boli dotknuté iné úpravy medzi stranami.

Článok 12

Monitorovanie a následný mechanizmus

Strany budú spolupracovať pri realizácii programu systematického následného mechanizmu na monitorovanie a podporovanie úplnej implementácie tohto dohovoru. Ak sa na základe konsenzu strán nerozhodne inak, uvedené sa uskutoční v rámci Pracovnej skupiny OECD pre úplatkárstvo v medzinárodných obchodných transakciách a podľa jej mandátu alebo v rámci a podľa mandátu každého nástupcu v tejto funkcii; strany znášajú náklady na program v súlade s pravidlami uplatniteľnými na tento orgán.

Článok 13

Podpísanie a pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členom OECD a jej nečlenom, ktorí sa stali alebo boli pozvaní, aby sa stali plnoprávnymi účastníkmi Pracovnej skupiny OECD pre úplatkárstvo v medzinárodných obchodných transakciách až do nadobudnutia jeho účinnosti.
2. Po nadobudnutí platnosti bude tento dohovor otvorený na pristúpenie ktoréhokoľvek signatára, ktorý je členom OECD alebo sa stal plnoprávnym účastníkom Pracovnej skupiny OECD pre úplatkárstvo v medzinárodných obchodných transakciách, alebo každého nástupcu v tejto funkcii.

Článok 14

Ratifikácia a uchovávanie

1. Tento dohovor podlieha prijatiu, schváleniu alebo ratifikácii signatármi v súlade s ich príslušnými zákonmi.
2. Listiny o prijatí, schválení, ratifikácii alebo pristúpení sa ukladajú u generálneho tajomníka OECD, ktorý vykonáva funkciu depozitára tohto dohovoru.

Článok 15

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť šesťdesiaty deň po dátume, ku ktorému päť krajín spomedzi desiatich krajín s najväčším vývozným podielom uvedených v dokumente DAFFE/BME/BR(97)18, ktoré spolu predstavujú najmenej šesťdesiat percent kombinovaného celkového vývozu týchto desiatich krajín, uložilo svoje listiny o prijatí, schválení alebo ratifikácii. Tento dohovor nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý uloží svoje listiny po takomto nadobudnutí platnosti, šesťdesiaty deň po uložení jeho listín.
2. Ak dohovor nenadobudne platnosť podľa odseku 1 do 31. decembra 1998, každý štát, ktorý uložil svoje ratifikačné listiny, môže vyhlásiť u depozitára svoju pripravenosť uznať nadobudnutie platnosti tohto dohovoru podľa tohto odseku. Dohovor nadobudne platnosť pre taký štát šesťdesiaty deň po dátume, ku ktorému sa uložili také vyhlásenia najmenej od dvoch štátov. Pre každý štát, ktorý uloží svoje vyhlásenie po takomto nadobudnutí platnosti, nadobudne dohovor platnosť šesťdesiaty deň po dátume uloženia.

Článok 16

Zmeny a doplnky

Každá strana môže navrhnúť zmeny a doplnky k tomuto dohovoru. Navrhovaná zmena či doplnok sa predkladajú depozitárovi, ktorý ich oznámi ostatným stranám najmenej šesťdesiat dní pred zvolaním stretnutia strán na posúdenie navrhovaných zmien a doplnkov. Zmena či doplnok prijatý na základe súhlasu strán alebo iným spôsobom, ktorý môžu strany určiť súhlasom, nadobudne platnosť po šesťdesiatich dňoch od uloženia listín všetkých strán o ratifikácii, prijatí alebo schválení, alebo za iných okolností, ktoré môžu strany špecifikovať, v čase prijatia zmeny či doplnku.

Článok 17

Odstúpenie

Strana môže od dohovoru odstúpiť tak, že predloží písomné oznámenie depozitárovi. Také odstúpenie nadobudne platnosť po jednom roku od dátumu prijatia oznámenia. Spolupráca medzi stranami a štátom, ktorý odstúpil, bude po odstúpení pokračovať vo všetkých veciach žiadostí o pomoc a vydanie, ktoré sa podali pred dátumom platnosti odstúpenia a zostali ešte nedoriešené.

**Príloha
k č. 318/1999 Z. z.**

**CONVENTION
on combating bribery of foreign public officials
in international business transactions**

Adopted by the Negotiating Conference on 21 November 1997

Preamble

The Parties,

Considering that bribery is a widespread phenomenon in international business transactions, including trade and investment, which raises serious moral and political concerns, undermines good governance and economic development, and distorts international competitive conditions;

Considering that all countries share a responsibility to combat bribery in international business transactions;

Having regard to the Revised Recommendation on Combating Bribery in International Business Transactions, adopted by the Council of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) on 23 May 1997, C(97)123/FINAL, which, inter alia, called for effective measures to deter, prevent and combat the bribery of foreign public officials in connection with international business transactions, in particular the prompt criminalisation of such bribery in an effective and co-ordinated manner and in conformity with the agreed common elements set out in that Recommendation and with the jurisdictional and other basic legal principles of each country;

Welcoming other recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating bribery of public officials, including actions of the United Nations, the World Bank, the International Monetary Fund, the World Trade Organisation, the Organisation of American States, the Council of Europe and the European Union;

Welcoming the efforts of companies, business organisations and trade unions as well as other non-governmental organisations to combat bribery;

Recognising the role of governments in the prevention of solicitation of bribes from individuals and enterprises in international business transactions;

Recognising that achieving progress in this field requires not only efforts on a national level but also multilateral co-operation, monitoring and follow-up;

Recognising that achieving equivalence among the measures to be taken by the Parties is an essential object and purpose of the Convention, which requires that the Convention be ratified without derogations affecting this equivalence;

Have agreed as follows:

Article 1

The Offence of Bribery of Foreign Public Officials

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish that it is a criminal offence under its law for any person intentionally to offer, promise or give any undue pecuniary or other advantage, whether directly or through intermediaries, to a foreign public official, for that official or for a third party, in order that the official act or refrain from acting in relation to the performance of official duties, in order to obtain or retain business or other improper advantage in the conduct of international business.

2. Each Party shall take any measures necessary to establish that complicity in, including incitement, aiding and abetting, or authorisation of an act of bribery of a foreign public official shall be a criminal offence. Attempt and conspiracy to bribe a foreign public official shall be criminal offences to the same extent as attempt and conspiracy to bribe a public official of that Party.

3. The offences set out in paragraphs 1 and 2 above are hereinafter referred to as „bribery of a foreign public official“.

4. For the purpose of this Convention:

- a. „foreign public official“ means any person holding a legislative, administrative or judicial office of a foreign country, whether appointed or elected; any person exercising a public function for a foreign country, including for a public agency or public enterprise; and any official or agent of a public international organisation;
- b. „foreign country“ includes all levels and subdivisions of government, from national to local;
- c. „act or refrain from acting in relation to the performance of official duties“ includes any use of the public official's position, whether or not within the official's authorised competence.

Article 2

Responsibility of Legal Persons

Each Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal persons for the bribery of a foreign public official.

Article 3
Sanctions

1. The bribery of a foreign public official shall be punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties. The range of penalties shall be comparable to that applicable to the bribery of the Party's own public officials and shall, in the case of natural persons, include deprivation of liberty sufficient to enable effective mutual legal assistance and extradition.

2. In the event that, under the legal system of a Party, criminal responsibility is not applicable to legal persons, that Party shall ensure that legal persons shall be subject to effective, proportionate and dissuasive non-criminal sanctions, including monetary sanctions, for bribery of foreign public officials.

3. Each Party shall take such measures as may be necessary to provide that the bribe and the proceeds of the bribery of a foreign public official, or property the value of which corresponds to that of such proceeds, are subject to seizure and confiscation or that monetary sanctions of comparable effect are applicable.

4. Each Party shall consider the imposition of additional civil or administrative sanctions upon a person subject to sanctions for the bribery of a foreign public official.

Article 4
Jurisdiction

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the bribery of a foreign public official when the offence is committed in whole or in part in its territory.

2. Each Party which has jurisdiction to prosecute its nationals for offences committed abroad shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction to do so in respect of the bribery of a foreign public official, according to the same principles.

3. When more than one Party has jurisdiction over an alleged offence described in this Convention, the Parties involved shall, at the request of one of them, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

4. Each Party shall review whether its current basis for jurisdiction is effective in the fight against the bribery of foreign public officials and, if it is not, shall take remedial steps.

Article 5
Enforcement

Investigation and prosecution of the bribery of a foreign public official shall be subject to the applicable rules and principles of each Party. They shall not be influenced by considerations of national economic interest, the potential effect upon relations with another

State or the identity of the natural or legal persons involved.

Article 6
Statute of Limitations

Any statute of limitations applicable to the offence of bribery of a foreign public official shall allow an adequate period of time for the investigation and prosecution of this offence.

Article 7
Money Laundering

Each Party which has made bribery of its own public official a predicate offence for the purpose of the application of its money laundering legislation shall do so on the same terms for the bribery of a foreign public official, without regard to the place where the bribery occurred.

Article 8
Accounting

1. In order to combat bribery of foreign public officials effectively, each Party shall take such measures as may be necessary, within the framework of its laws and regulations regarding the maintenance of books and records, financial statement disclosures, and accounting and auditing standards, to prohibit the establishment of off-the-books accounts, the making of off-the-books or inadequately identified transactions, the recording of non-existent expenditures, the entry of liabilities with incorrect identification of their object, as well as the use of false documents, by companies subject to those laws and regulations, for the purpose of bribing foreign public officials or of hiding such bribery.

2. Each Party shall provide effective, proportionate and dissuasive civil, administrative or criminal penalties for such omissions and falsifications in respect of the books, records, accounts and financial statements of such companies.

Article 9
Mutual Legal Assistance

1. Each Party shall, to the fullest extent possible under its laws and relevant treaties and arrangements, provide prompt and effective legal assistance to another Party for the purpose of criminal investigations and proceedings brought by a Party concerning offences within the scope of this Convention and for non-criminal proceedings within the scope of this Convention brought by a Party against a legal person. The requested Party shall inform the requesting Party, without delay, of any additional information or documents needed to support the request for assistance and, where requested, of the status and outcome of the request for assistance.

2. Where a Party makes mutual legal assistance

conditional upon the existence of dual criminality, dual criminality shall be deemed to exist if the offence for which the assistance is sought is within the scope of this Convention.

3. A Party shall not decline to render mutual legal assistance for criminal matters within the scope of this Convention on the ground of bank secrecy.

Article 10 Extradition

1. Bribery of a foreign public official shall be deemed to be included as an extraditable offence under the laws of the Parties and the extradition treaties between them.

2. If a Party which makes extradition conditional on the existence of an extradition treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for extradition in respect of the offence of bribery of a foreign public official.

3. Each Party shall take any measures necessary to assure either that it can extradite its nationals or that it can prosecute its nationals for the offence of bribery of a foreign public official. A Party which declines a request to extradite a person for bribery of a foreign public official solely on the ground that the person is its national shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

4. Extradition for bribery of a foreign public official is subject to the conditions set out in the domestic law and applicable treaties and arrangements of each Party. Where a Party makes extradition conditional upon the existence of dual criminality, that condition shall be deemed to be fulfilled if the offence for which extradition is sought is within the scope of Article 1 of this Convention.

Article 11 Responsible Authorities

For the purposes of Article 4, paragraph 3, on consultation, Article 9, on mutual legal assistance and Article 10, on extradition, each Party shall notify to the Secretary-General of the OECD an authority or authorities responsible for making and receiving requests, which shall serve as channel of communication for these matters for that Party, without prejudice to other arrangements between Parties.

Article 12 Monitoring and Follow-up

The Parties shall co-operate in carrying out a programme of systematic follow-up to monitor and promote the full implementation of this Convention. Unless otherwise decided by consensus of the Parties, this shall be done in the framework of the OECD Working Group on Bribery in International Business Transactions and according to its terms of reference, or within the framework and terms of reference of any successor

to its functions, and Parties shall bear the costs of the programme in accordance with the rules applicable to that body.

Article 13 Signature and Accession

1. Until its entry into force, this Convention shall be open for signature by OECD members and by non-members which have been invited to become full participants in its Working Group on Bribery in International Business Transactions.

2. Subsequent to its entry into force, this Convention shall be open to accession by any non-signatory which is a member of the OECD or has become a full participant in the Working Group on Bribery in International Business Transactions or any successor to its functions. For each such non-signatory, the Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of its instrument of accession.

Article 14 Ratification and Depositary

1. This Convention is subject to acceptance, approval or ratification by the Signatories, in accordance with their respective laws.

2. Instruments of acceptance, approval, ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the OECD, who shall serve as Depositary of this Convention.

Article 15 Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date upon which five of the ten countries which have the ten largest export shares set out in DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL, and which represent by themselves at least sixty per cent of the combined total exports of those ten countries, have deposited their instruments of acceptance, approval, or ratification. For each signatory depositing its instrument after such entry into force, the Convention shall enter into force on the sixtieth day after deposit of its instrument.

2. If, after 31 December 1998, the Convention has not entered into force under paragraph 1 above, any signatory which has deposited its instrument of acceptance, approval or ratification may declare in writing to the Depositary its readiness to accept entry into force of this Convention under this paragraph 2. The Convention shall enter into force for such a signatory on the sixtieth day following the date upon which such declarations have been deposited by at least two signatories. For each signatory depositing its declaration after such entry into force, the Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit.

Article 16
Amendment

Any Party may propose the amendment of this Convention. A proposed amendment shall be submitted to the Depository which shall communicate it to the other Parties at least sixty days before convening a meeting of the Parties to consider the proposed amendment. An amendment adopted by consensus of the Parties, or by such other means as the Parties may determine by consensus, shall enter into force sixty days after the deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval by all of the Parties, or in such other

circumstances as may be specified by the Parties at the time of adoption of the amendment.

Article 17
Withdrawal

A Party may withdraw from this Convention by submitting written notification to the Depository. Such withdrawal shall be effective one year after the date of the receipt of the notification. After withdrawal, co-operation shall continue between the Parties and the Party which has withdrawn on all requests for assistance or extradition made before the effective date of withdrawal which remain pending.

